

DE LOATEMSCHE KLEPPE

Jaargang 27

WEER VOLLE GAZZE

Nen kilo leugens

Mijn geliefde weekendkrant ploft op de transportband op weg naar de kassa. "Ne kilo leugens" zegt de man aan de kassa, alsof het een zak aardappelen betreft.

Volkse filosofie: ne kilo leugens. En gij nu. Daar betaal je voor de weekendeditie al gauw een paar euro voor. Een paar euro per kilo! Dat is duurder dan aardappelen (notering 02/08 : 13€/100kg). En dat voor leugens! Ik was hier nooit bij stilgestaan.

Eerlijk toegegeven: het kopen van een krant is het bakje troost van ons doordeweekse leven. Een zacht verslavende bliksemafleider van de harde realiteit. Een beetje zoals ons dagelijks(e) bakje(s) koffie met altijd wel een wrang nasmaakje, maar dat toch naar meer vraagt. Op zaterdagmorgen komt er gelukkig opnieuw nieuws. Kilo per kilo, en we willen er telkens meer en meer van.

Ne kilo leugens. Bij Maebe, oeps Ide, verkopen ze dus leugens per kilo. Goed gezien. Ne kilo, dat is dan voor een editie met katern en Magazine erbij. Geëxtrapoleerd moet dat dan in de week ongeveer een halve kilo zijn. En toch kost de weekeditie minder dan de helft van de weekend prijs. De prijs per kilo van het nieuws is dus hoger in het weekend dan in de week. Goeie prijspositionering die gazetten! We lezen de miserie uit de wereld en in onze achterbuurten losjes door elkaar. En voelen ons veilig en beschermd in ons dorp. Ver van de dagelijkse drugaanslagen in Antwerpen, 'Ons Schitterend Hoofdstad van Vlaanderen'. Ver van de bosbranden in Frankrijk. Mentaal ver. Mentaal ver slaafd aan het dreigende nieuws waar we wonder bij wonder telkens weer aan ontsnappen. Ons Dorp is een enclave van Peis en Vrede waar- begrijpe wie kan- in Juli en Augustus niemand leeft, maar zijn heil gaat zoeken in onheilsstreken.

Ne kilo leugens. Maar is al wat er dan in onze krant staat dan werkelijk verzonnen of gelogen? Zijn het dan allemaal lakeien van Poetin of van Trump, spindoctors van De Croo of van Magnette die de kilo's vol leugens schrijven?

A qui profite le crime?

Op het Sint Barbaracollege moedigden onze toen nog echte Jezuïetenleraars ons aan om minstens 4 gazetten van verschillende strekkingen per dag te lezen. Ne kilo De Standaard, met als slagzin "Alles Voor de Velo, Velo voor de Koers" was de verplichte eerste. Voor de Liberale leugens was het aangeraden het toen nog inhoudelijk correcte "Laatste Nieuws" te lezen. Dan werd bij de Franskiljons provocatief "La Libre Belgique" gekozen, De Vooruit voor hen die in '68 thuis een T-shirt liggen hadden van Che Guevara of een poster van Mao, en Het Volk om de uitslag van de Ronde van Frankrijk te weten.

Een paar zonen van Captains of Industry namen daar nog "De Tijd" bij, waar er u wordt wijsgemaakt welke aandelen je gisteren had moeten kopen of verkopen en u wordt duidelijk gemaakt dat je te dom bent om de verantwoording begrijpen dat De Tijd u hoegenaamd niet kan adviseren welke aandelen je vandaag moet kopen en verkopen, tenzij je unbedinbt verlies wilt maken. De Tijd noteert - de slogan "Tijd is money" indachtig- aan de duurste prijs per kilo leugens by the way. Als het aan de inhoud niet ligt, dan waarschijnlijk aan de kost van de voetafdruk van de exclusieve zalmkleurige kleurstof.

Enkele masochisten waagden het- zeer chique- tot het lezen van de leugens van de de Financial Times omdat deze in het Engels hun kritische geest nog meer aanscherpte en deze lectuur hen voorbereide voor hun MBA studies in Harvard waar ze toe voorbestemd waren.

4 kilo's per dag aan leugens, dat doet iets met jou.

Nieuwsobesitas. Nooit van gehoord? Hoe is uw dienaar hier als zelfverklaarde kritische Barbarist in de loop der jaren aan ontsnapt? Ik zal u hierbij mijn werkwijze geven:

Hoe afvallen bij Nieuwsobesitas? .../...

.../... Hoe afvallen bij Nieuwsobesitas?

Het beste en het slechtste nieuws laat je vallen, die zijn sowieso gelogen en geschreven om de goedgelovige lezer te lokken. Schreeuwerige titels en aanlokkende of schrikwekkende foto's dat is de Mc Donalds' van het nieuws. Het jaarinkomen van een voetballer om op een bankje te zitten, jij die ocharme 18 jaar betalend op de schoolbank gezeten hebt om alsjeblieft geen domme voetballer te moeten worden, zoals de Jezuïeten dreigden; het onrechtvaardig nieuws van de opgebrande camping in de Landes waar het katje Leo van een Vlaams koppel vermist is, terwijl iedereen eigenlijk achter dat Frans vermist meisje aan het zoeken (hoezo inclusief); het alweer mislukt dieet van onze Prins Laurent, die nu ook aan het wonderdieet Pronokal denkt; .. enfin, noem maar op. Door toepassing van deze eerste methode valt al 800 gram van die kilo leugens weg.

Van de overige 200 gram redelijk relevant en aanvaardbaar nieuws distilleer je 5% (10 gr) door diagonaal te lezen. Je neemt het eerste woord en het laatste woord van het paragraaf, dit volstaat om de inhoud te begrijpen, de rest is ballast en laat je vallen. Succes gegarandeerd of geld terug.

Maar pas op! Deze werkwijze hoeft niet veralgemeend te worden naar de "Loatemsche Kleppe". De Kleppe kan ons gewaardeerd lezerspubliek ten gronde, zelfs meermaals na elkaar, ja ook van voor naar achter of van links naar rechts, lezen.

En waarom?

Wel, een schelletje van uw lievelingsgazet weegt maar een paar gram, beste lezer. Komt maar een paar keer per jaar uit, als Birke goesting heeft, uit zijn winterslaap of zijn zomerroes verrijst.

En vooral: De Kleppe komt er voor uit dat er dubbel zoveel gelogen en verzonnen staat dan wat er geschreven staat. Niemand doet ons dit na!

We wensen u een Mooie Latemkermis en nog een droge maand september toe om al het slechte nieuws- waar of echt- te kunnen doorspoelen.

Marc Nelen, alias Largo.

Je ziet, lezer, dat onze redactie stilaan weer op haar plooiën komt na moeilijke pandemische tijden.

Een dankwoord :

Deze trouwe winkeliers verdeelden ons pamfletje tot we in 2018 digitaal moesten gaan. Onze eeuwige dank !

(Foto's Inge Cnudde)

WE SPELEN VERDER DE MORAALRIDDELS

Mijne maat, Largo, heeft al zijn best gedaan met het ventileren van frustraties en nu is Birke aan de beurt.

Laat het me nog eens hebben over de Camembert van ‘moederoverste’. Ik ging erover zwijgen maar ik kom maar eens in de maand bij ‘mijnen dokter’ en constateer dat er eigenlijk weinig vaart zit in het oversized ‘prefabje’! Binnenkort worden de puzzelstukjes op de buitenmuur naar alle waarschijnlijkheid in elkaar geschoven. Wat nu de aandacht trekt is de reusachtige ‘binnenserre’ waar de ruitenlappers een mooie klus zullen aan hebben. Ramptoeeristen nemen gretig foto’s van deze kolos die de ‘skyline’ van de straat verstoort en helemaal niet in proportie lijkt met de afbeelding van de maquette. Nu, ikzelf kijk nergens meer verschrikt van op. Als vrienden me eens rondvoeren door wat eens Latem en Deurle was, vind ik het DNA en het pittoreske van vroeger niet meer terug. Daar waar men vandaag de mond vol heeft over groen en ontharding, rijzen nu immense appartementen (sorry, meergezinswoningen), villa’s, schakelwoningen, handelsruimtes en dergelijke uit de grond. De verstedelijking lijkt niet af te remmen. In Deurle kan ik dan wel weer even herademen en frisse lucht krijgen in de gezellige pastorietaan. Als het resultaat positief is, mag (moet) je dat zeker ook zeggen. Toch maakte ik me zorgen over hoe de geprezen dorpsstraat verder zou evolueren zonder aan het zo vaak vernoemde DNA te schaden. Het groenwit van de ramen bladerde ook al jaren af maar, juist, we zijn hier niet in Bokrijk. Hoewel, inder tijd de ‘kapelaan Piet’, toen illustere bewoner van de pastorie en gelauwerd cultuurfunctionaris, nu Ereburger, me vertelde dat het hier wel een beschermd en geklasseerd dorpsgezicht betrof dat zelfs gekroond werd tot mooiste dorp van Oost-Vlaanderen. Gelukkig zijn er nog brasseries om leven in de brouwerij te houden want anders zou het daar doodser zijn dan op het kerkhof van Sint Aldegonde!

Over de Pontstraat en aangelanden gaan we niet doorbomen. Ik heb wel nog steeds vragen over de beloofde veiligheid van de ‘zwakke weggebruiker’.

Even geduld nog. De toekomst zal het uitwijzen. “Qui vivra verra” zei mijn moeder altijd...

Eerlijk gezegd, het kostenplaatje ligt inderdaad hoog maar als puntje bij paaltje komt, valt het op de omgevingschets van het ontwerpbureau nog mee. Moeder zei echter ook bij twijfel:

“manneke, papier is verduidelig...”.

Het dossier en de werken gaan hun gang. Gedane zaken nemen geen keer en dus leggen we er ons bij neer. Verdorie! ‘t rijmt nog ook.

BIBLIOTHEEK EN LANDSCHAP

Onze dorpjes en met hen de ganse regio zijn klaar om twee weken ongeremd te fuiven. De 'feestcomités' gaan er flink tegenaan en brengen voor elk wat wils. Als we het van bovenuit drooghouden, kan het niet stuk. Dat we van binnen nat worden, kan niemand deren.

Eigenlijk is het fout van De Kleppe om zo te zeuren. We zouden naar de feestelijkheden toe moeten al juichend en jubelend omdat feesten, knuffelen, dansen en toezien weer mag en kan. Alle verenigingen en adviesraden zetten ook dit jaar hun beste beentje voor om het feestelijk en cultureel hoogstaand te maken.

Uit de bol gaan en lekker blijven hangen, leerden we van Zomerhit 2022. De vakbladen waren het wel niet eens met de keuze van wat misschien ook zal gaan scoren op het Schlagerfestival maar dat heb je met een 'publieksstemming'. Zelf vind ik de versie van Margriet aanstekelijk en ik gun haar dan ook die trofee.

In Latem gaan ze naar het mooiste moment met Gary Hagger en kijken ze uit naar de verrijzenis van Gust De Coster aan de muzikale draaitafel. Wie zijn gading niet vindt in een een uitgebreid en gevarieerd aanbod is een kniesoor! Voor de fuifbeesten: laat jullie eens goed gaan onder de kerktorens !

Naar Birke de Kleppe moet je aan Bosch en Leye niet zoeken. Birke blijft rustig op Plaze Peloeze want na zijn "humaniteiten" is hij stilaan van het kermisgebeuren weggebleven. Letterlijk of figuurlijk 'van de grond gaan' was al afgebouwd. Tot dan was het peddelen of brommen naar de kermissen van Zwijnaarde tot Zulte, zoekend naar een kermislief. Meestal lukte dit wel maar vaak moesten we met ons kliekske toch hard weglopen, achterna gezeten door de gefrustreerde plaatselijke 'bokken en stieren'. Dat bleef anders wel hangen als een leuke herinnering uit onze onbezonnen jeugd. Later beperkten we ons tot het begeleiden van de kroost en hun vriendjes om dan vanaf een terras toe te zien hoe ze het maakten bij de paardjesmolen of de autoscooter en met de jongsten eendjes te gaan vissen aan een kraampje. Zolang het glas halfvol was, waren we content.

Ge weet, ge moet naar Birke niet uitkijken want een massagebeuren is niet echt meer zijn ding. Hij is oud geworden en houdt eerder van de rust, de stilte, enkel gekruid door het gezang van de vogeltjes in het struikgewas en het observeren van dartelevlinders.

Gastjes, laat jullie gaan zolang je er plezier in vindt, drink en eet met mate(n) of verteer daarna de kater!

Zet 'm op !